

מזמן שהייתי בשוויץ, שהממשלה תפסו שם קבוצת יהודים ואסרום, והיה צריך כסף כדי לפדותם, ושלחו טלגרמה להרה"ק מסאטמאר זי"ע לאמריקה וביקשו את עזרתו, וכ"ק האדמו"ר זצ"ל נענה מיד ושלח את כל הכסף לפדיון שבויים - אף שלא הכיר אותם כלל, וכן גם ידידי הגה"צ רבי עמרם בלויא זצ"ל שהיה קנאי אמיתי, וישב בבית הסהר יותר ממאה פעמים על מחאותיו נגד חילולי השבת, ויחד עם זאת ביתו היה פתוח לכל מר נפש, וחולים ושבויי לב מצאו בביתו מקום מנוחה, **וזהו סמל של קנאים אמיתיים, שמסרו נפשם במלחמת ה', והיו מופלגים באהבת ישראל.**

ההצלחה תלויה רק בסייעתא דשמיא

"אלה בני דן למשפחתם וגו' ארבעה וששים אלף וארבע מאות", (כ"ו, מב-מג), "חפץ חיים" הקדוש היה אומר, הנה שבט דן מתחילתו היה השבט הקטן ביותר, שלא היה לדן אלא בן אחד חרש בשם חושים, ומ"מ הוא נעשה א"כ לאחד השבטים הגדולים ביותר - שנמנו בו יותר מארבעה וששים אלף, **ומכאן שמי שחפץ בו ה' יוכל להצליחו גם כבן אחד יותר ממי שיש לו עשרה בנים**, וכך גם בנכסים לפעמים יצליח ה' את דרך העני יותר מהעשיר, שאין ההצלחה תלויה בריבוי קניינים אלא רק בסייעתא דשמיא.

חובת הרב והמנהיג בישראל

"איש על העדה אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם, ואשר יוציאם ואשר יביאם", (כ"ז, יז-יט), ביאר הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שהשפעת

הרב על בני קהילתו איננה על ידי אמירת דרשות בלבד, אלא הכל תלוי בהתנהגותו האישית, כי רק אם הוא מתנהג כראוי, ובדרשותיו הוא מדבר "דברים היוצאים מן הלב", אז יש לו השפעה על בני העיר. וזהו מה שאמר משה רבינו "אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם", והיינו שהוא ישמש לבני ישראל כדוגמה בכל עת שהוא יצא ויבוא, וזהו הכוונה "איש אשר רוח בו", והיינו שדרשותיו אינם מהשפה ולחוץ אלא הוא "איש רוח" שבכל חייו האישיים הוא חי כפי רצון הקב"ה. ובאמת זהו הטעם שהקב"ה ענה למשה "קח את יהושע בן נון", ומשום שעל יהושע בן נון נאמר בתורה "משרת משה" (במדבר י"א, כ"ח), "לא ימיש מתוך האוהל" (שמות ל"ג י"א), **ומשמע שייחודו של יהושע היה בכך שהוא היה משרת משה ולא זו ממונו, ומחמת זה בחר בו הקב"ה למלאות את מקום משה רבינו**, כיון שהוא ראה את הנהגות משה ודבק בהם, וכיון שהיה מושלם בהנהגותיו לכן נבחר להיות מנהיג ישראל. וסיפר לי הגאון רבי חיים חייקל גרינברג זצ"ל, שקודם שנתמנה לרבנות הלך להגאון רבי חיים עוזר זצ"ל ושאל מהו תפקידו וחובתו של רב עיר בישראל, ולאחר שהסביר לו הגר"ח מהו חובת הרב, (בדגה לחינוך הבנים והבנות, והקמת מקווה טהרה, וייסוד שיעורי תורה, והקמת עירוב ושחיטה וכשרות, ודאגה ליתומים ואלמנות שבעיר, ואכמ"ל), הוסיף הגר"ח ואמר לו, **שחלק מחובת הרבנות הוא גם לשבת ללמוד בהתמדה, כי אם רב העיר לומד בהתמדה, הדבר פועל רושם רב על בני העיר שמשתוקקים להיות כמוהו.**

מאמר אודות היחס הנכון לפושעי ישראל שהסיתו והדיתו יהודים מדרך דת ישראל

"צרו את המדיינים והכיתם אותם, כי צוררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור", וגו' (במדבר כ"ה, יז-יח). הנה מפורש כאן בפסוק הטעם שנצטוונו לשנוא את המדיינים - מפני שהסיתו את ישראל לחטוא בפעור, ובדומה לזה מצינו גם לגבי יהודי שמסית אחרים מדרך ה', שנצטוונו לשנוא אותו וכמו שנאמר (דברים י"ג, ט"ו) "לא תאבה לו, ולא תשמע אליו, ולא תחוס עינך עליו, ולא תחמול, ולא תכסה עליו". ובמדרש כאן (במדבר כ"א ד') איתא "רבי שמעון אומר, מנין שהמחטיא את האדם יותר מן ההורגו, שההורג הורג בעוה"ז ויש לו חלק לעוה"ב, והמחטיא הורגו בעוה"ז ובעוה"ב. **ונוראות נפלאות** כשהראוני מאמר שפורסם לאחרונה מאת אחד מגדולי התורה שליט"א, "השקב"ה אוהב את בן גוריון באהבה רבה יותר ממה שאוהב את הגוי הכי טוב", וכן נכתב שם שאנו חייבים להידבק במידותיו של הקב"ה ולאהוב את המסית בן גוריון כמו שהקב"ה אוהבו, וכתב שם מסביר שראה לו שכך גם היה אומר רבינו החזו"א זצ"ל, **וה"ז לומר כן**, שעליו ועל כיוצא בו אמר דוד המלך ע"ה (תהלים קל"ט, כ"א-כ"ב) "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי", ואין לך "משנאיך ה'" **יותר ממסיתים ומדיחים את ישראל מאביהם שבשמים ה' כדוגמת הרשע בן גוריון שר"י שהוא ושותפיו העבירו על הדת מאות אלפי יהודים תמימים שעלו מארצות נכר**, ואם נאמר ח"ו שמצווה לאהוב אותו, א"כ צריך גם לאהוב את כל המסיתים ומדיחים וגם את 'אותו האיש' ימח שמו וזכרו, ח"ו, **והדברים פשוטים בכל הקדמונים** שצריך לשנוא את הרשעים המסיתים, (נע' שערי תשובה לרבינו יונה ש"ג ועוד), ונפסק גם בהלכה בביאור הלכה (סי' א').

שעל זה הוזכרנו עליו בחמישה לאוין (דברים י"ג, ט"ו) "לא תאבה לו, ולא תשמע אליו, ולא תחוס עינך עליו, ולא תחמול, ולא תכסה עליו", והיינו שאסור ללמד עליו זכות ואסור לאהוב אותו או לעזור לו או להצילו מצרה אלא אדרבה צריך לשנאנו ולתעב אותו, וכן כל הדינים שנוהגים בבית דין בכל מחויבי מיתה שצריכים להפך בזכותו, אינם נוהגים במסית, וכמבואר בספרי שם וברמב"ם בספר המצוות (ל"ז י"ז-כ"א). ויעויין ברמב"ם (פ"ג מהלכות רוצח ושמירת הנפש הי"ד) שמה שנאמר בפסוק (יחזקאל ל"ג י"א) "חי אני נאום ה' אלוקים אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחייה", אין זה אלא על המאמינים בעיקרי הדת, ולא על המינים והאפיקורסים, וכ"ש לא על הלוחמים בה' ומסיתים כנגדו, **שהם הקב"ה שמוח במיתתם** וכמבואר גם ברמב"ם בהלכות אבל (פ"א ה"י) "האפיקורסין והמומרים והמוסרין כל אלו אין מתאבלין עליהן, אלא אחיהם ושאר קרוביהם לובשין לבנים ומתעטפים לבנים ואוכלים ושותים ושמים שהרי אבדו שונאיו של הקדוש ברוך הוא, ועליהם הכתוב אומר הלא משנאיך ה' אשנא", (ויסוד ממסכת שמחות פ"ב ה"ח), והרי מבואר שהקב"ה שונא אותם ושמוח באיבודם, וכן נאמר בפסוק (משלי י"א, י) "באבוד רשעים רינה". [וזכורני מזמן שמת הרב הרפורמי באמריקה סטיבן וייז (שתמך בפעילות הכפירה נגד ילדים דתיים), שאחד מבני הישיבה הגה"צ רבי משה שוואב זצ"ל לבש בגדי שבת ואחרי תפילת מעריב פרץ בריקוד בהיכל הישיבה, והצטרפו אליו תלמידי הישיבה, ומו"ר הגה"צ רבי משה שניידער זצ"ל נהנה ושמוח מאוד לראות איך בני הישיבה שמחים על מיתתו של כופר ומסית].

וה"חפץ חיים" הקדוש כבר אמר, "כאשר הגויים מטבילים יהודי לנצרות רח"ל, אז כולם מבנים שהוא נעשה משומד, אבל מדוע כאשר חז"ל אומרים לנו שמחלל שבת במזיד ובשאט נפש הרי הוא כעכו"ם לכל דבריו [אף שנשאר בו דיני ישראל לענין קידושין וכדו'], **זאת אין אנשים מוכנים להקבל?**" והרמב"ם בהלכות עדות (פ"א ה"י) כתב "המורדין והכופרין פחותין הן מן העכו"ם, שהעכו"ם לא מעלין ולא מורדין ויש לחסידיהן חלק לעולם הבא, ואלו מורדין ולא מעלין ואין להן חלק לעולם הבא", **והרי מבואר להדיא בדבריו שרשעי ישראל פחותים מהעכו"ם**, וגם היחס שלנו אל המסיתים ומדיחים הוא ביתר חומר - שעליהם נאמר מורדין ולא מעלין. והא דאיתא בגמ' בגיטין (נ"ז ע"א) "תא חזי מה בין פושעי ישראל לנביאי אומות העולם", אין דברי הגמ' שם אמורים אלא על קדושת נשמתם, [פשושעי ישראל יש להם נשמת ישראל קדושה שאי אפשר לבטלה מקדושתה אלא רק ללכלך אותה, ולעומת זאת הגויים אין להם נשמת ישראל והם רחוקים בעצמותם מהקב"ה], **אבל בכל מה שנוגע ליחס שלנו אליהם, בודאי שאנו מחתבים ומרחקים ומואסים את פושעי ישראל שהעבירו יהודים על הדת יותר מאותם הגויים שכלו גופים ולא נשמות**. וכן הא דאיתא בגמ' בקידושין (ל"ז ע"א) שעם ישראל נקראים "בנים" לקב"ה גם בשעה שאינם נוהגים מנהג בנים, אין הכוונה גם למינים ואפיקורסים (אשר הרמב"ם דיבר עליהם) ומסיתים ומדיחים את בני הקב"ה לעזוב את תורתו, שהם אינם נקראים בני הקב"ה. וראוי להודיע לרבים את הדברים הפשוטים הללו - **שהיחס שלנו לכל אותם מחטיאי הרבים לכל אורך שנות גלותנו שהעבירו על הדת מאות אלפים, הוא ביתר תיעוב ושנאה מאשר היחס שלנו ל"היטלר" ימ"ש**, ומשום שהיטלר ימ"ש שרף גופים ואיבדם מחיי העולם הזה אבל לא איבדם מחיי העולם הבא, ואילו אותם מחטיאי הרבים עשו חורבן נורא לישראל שאין כדוגמתו - ששרפו נשמות ואיבדם מחיי נצח. **ואנא עובדא ידענא**, שפעם אחת הייתי אצל מרן הגרי"ז זצ"ל בשעה שראשי השלטון בארץ ישראל ערכו בחוצות העיר "מפגן כח" כדי להראות כוחם וגבורתם, והנה נכנס יהודי אחד למרן זצ"ל וסיפר לו שיש מבני הישיבות שהלכו לחצות את 'מפגן הכח' ולראות את שמחתם, ומרן זצ"ל כאב מאוד בשומעו את הדברים הללו וזעק במר ליבו, "הרי אמרו חז"ל 'גדול המחטיא יותר מן ההורגו', **וא"כ ראשי השלטון שהעבירו הרבה יהודים מעל הדת הם גרועים מה'אס אס'**, שהרי ה'אס אס" הרגו רק את הגופים, ואלו שנהרגו על ידם נכנסו מיד לעולם הבא, ואילו אותם רשעים איבדו מהעולם הבא והעבירו מהדת אלפים ורבבות מבני ישראל, **ומעתה הלא אם ה'אס אס' היו עושים חגיגות אלו, וזי היה עולה על לב אחד להגיע לשם ולראות את שמחתם, ועל אחת כמה וכמה הדבר פשוט על הרשעים האלו**. ודרך אגב, אביא כאן עובדא שראיתי את הצדיק כ"ק האדמו"ר משאץ זצ"ל מלונדון, שנכנס לבית מדרשו ודפק על הבימה ושאל: "היכי משכחת לה - שיהודי יקבל עולם הבא אם ישתמד", והוסיף האדמו"ר זצ"ל שמי שיענה תשובה נכונה יקבל ממנו תגמול ותשולם מוכבד על כך. הציבור הסתכל על זה עלול היה לא ידעו להשיב, עד שביקשו ממנו שהרב יבעצמו יאמר תשובה, והרב זצ"ל השיב **אם בן גוריון ישתמד אני ערב לו שיקבל על כך עולם הבא**, שהרי הוא העביר מעל הדת אלפים ורבבות, ואם הוא ישתמד יוסר מעל פניו המסווה שכביכול הוא דואג למען המשך נצחיות ישראל, ואז לא יוכל להמשיך להסית את ישראל, ואולי גם אותם ששמעו לו כבר יכירו את שקרו ויחזרו בהם, ונמצא שהוא יציל רבבות משמד אם הוא ישתמד", עכ"ד.

וחובה לפרסם את עיקרי הדברים כדי שלא יצא טעות לרבים, ולא יצא לעז על רבינו הגדול החזו"א זצ"ל, ויהי רצון שיתקיימו דברי סיום המאמר הנ"ל שכתב "והשם יתברך יצילנו מכל מכשול שהוא, ונזכה שיתקיים 'וכל בניך לימודי ה' וגו', כן יהי רצון".